

BUDAPESTA
11 Fauru st. v.
Dumineca 23 Fauru st. n.

Va eși joi'a și duminică'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 11.

ANULU XV.
1879.

Pretîlul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

S u l t a n i t î ' a .

Comediă în 5 acte.

(Urmare.)

Strungariu : O — O — Octavianu ! Vina la pep-
tul meu iubitoru ! (Vre s'o sa-
rute.)

Sultanitia : (Oprindu-l
cu mân'a.) *Pardon, monsieur !*
Me rogu, me rogu ! Nu asiá
cu focu ! *Pourquoi tant de*
bruit ? Sè sciu mai întâiu, pe
cine am onóre a vedé înain-
tea mea ?

Strungariu : Nu me cu-
nosci ?

Sultanitia : *Parole d'*
honneur ! N'am onóre.

Strungariu : Eu sîm
tata-teu.

Sultanitia : (La o par-
te.) Am si uitatu, cà ani ta-
ta ! (Càtra *Strungariu*.) *Eh*
bien, domnul meu, îmi pare
bine cà te revedu.

Strungariu : (Cu iro-
nia.) Nu mai díce ! Íti pare
bine ? Dieu mare graçia ! (Se-
riosu.) Si alte cuvinte nu ga-
sesci pentru esprimerea bu-
curiei tale ?

Sultanitia : *Ah ! par-*
don, mon cher papa ! Uitasem,
cà sîm în orientu. Aice, mi-
se pare, si acuma e datin'a cà
barbatii sè se sarute...
Quelle simplicité ! ... Ce uri-
ta datinà e ast'a ! ... Noi,
colo 'n Europ'a civilisata,
ne salutàm numai astfel :
Ími pare bine... Me bu-
curu...

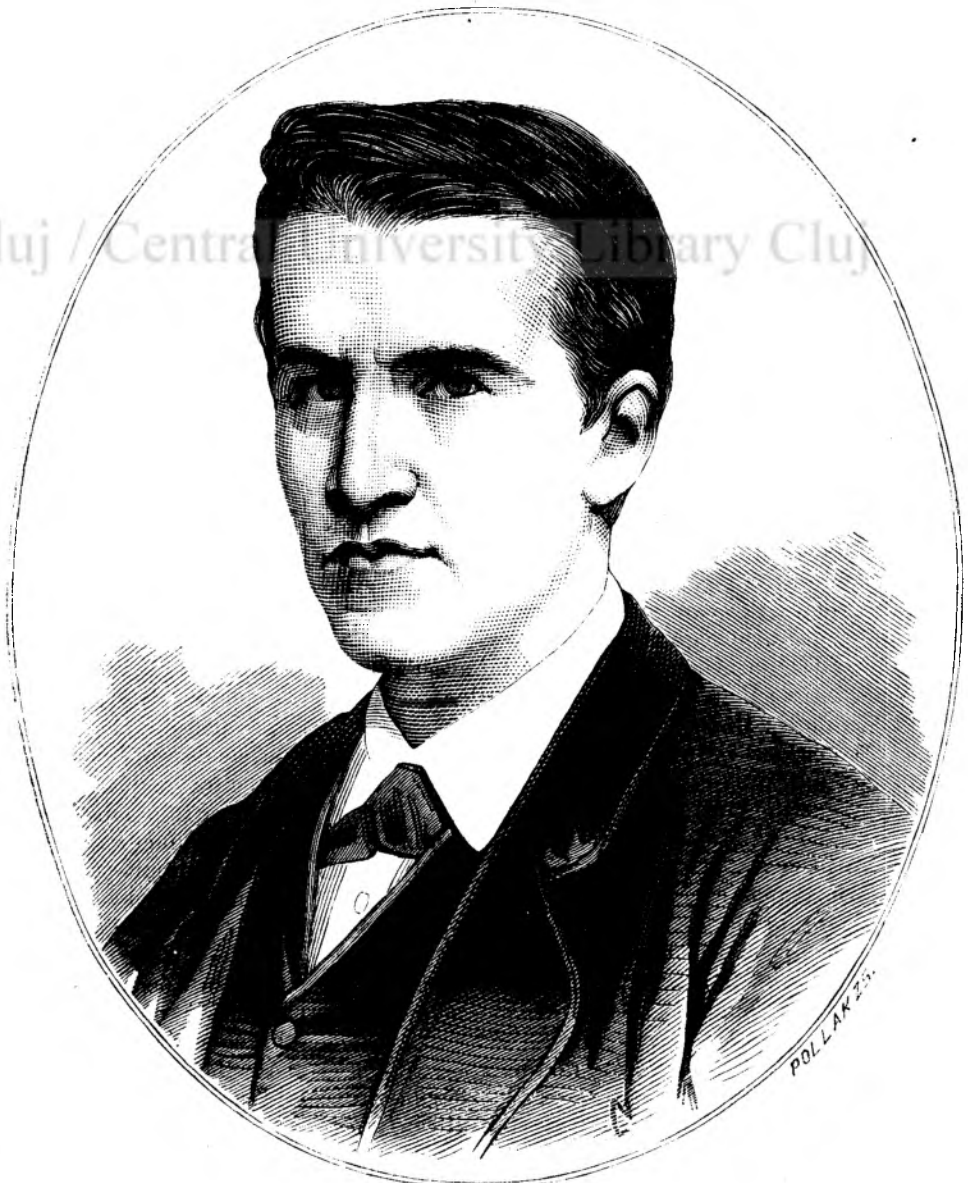
Strungariu : (Cu dis-
pretiu.) Asiá ? ... E bine, si
eu me bucuru dara !

Sultanitia : Vedi asiá !
... *C'est bien !*

Dimbovitianu : Sè me

ierti, domnule, dar nu e bine asiá... Apoi, de ce
atâte vorbe franceze ?

Sultanitia : De ce ? Din o cauza fórte simpla.
Pentru cà în limb'a româna înca nu avemu tóte espre-
siunile.

Edison inventatorul luminei electrice.

Dimbovitianu : Déca nu avemu, sè le facemu. Dar sè nu vorbim de jumetate românesce, de jumetate frantiozesce!

Sultanitia : *Chacun a son goût!* Precum vedîu, dta uresci limb'a franceza.

Dimbovitianu : Din contra, o admiru, căci e frumósa, clara si bogata. Dar când vreu sè vorbescu românesce, nu am de a face cu nici o limba străina.

Sultanitia : Dar este de *bon ton* sè amesteci cătu de multe cuvinte franceze.

Dimbovitianu : Sciú. Dar atunce nu vom vorbi curatu limb'a noastră.

Sultanitia : Si-apoi? . . .

Dimbovitianu : Ast'a e ruşine. Naţiunea care nu si cultiva limb'a, e despretiuita. Ori cătu de frumósa sè fía limb'a franceza, cá românu, în tîer'a mea si în cas'a mea, eu preferu limb'a româna, pentru că e limb'a stramosilor nostrii, pentru că aceea este a noastră.

Strungariu : Bravo!

Sultanitia : *Fi donc!* Nu luati în nume de reu, dar îmi vine sè rîdu . . . Ce idei primitive! . . . Admiru si eu patriotismul naţiunilor mari, dar la popórele mici acesta devine unu ce ridicolu, unu *non-sens*. . . Francesii, englesii sèu germanii potu sè tîna la idiomul lor, căci sînt niste naţiuni mari, dar ce voimuu noi, o mîna de ómeni?

Dimbovitianu : Voimuu sè traimu, si numai asiá vom traí, déca ni vom iubi si cultivá limb'a.

Sultanitia : Poftimú, *s'il vous pláit*. Eu voiu preferi limb'a franceza, căci astfel lumea tóta me va întielege.

Dimbovitianu : Dar nimene nu va sci, cá esti românu.

Sultanitia : Ce-mi pasa mie! . . . Eu sîm cosmopolitu . . .

Strungariu : Esti dieu tu unu cosmopárlitu.

Dimbovitianu : Dar parintele dtale tocmai acuma îmi spuse, cá esti unu mare românu.

Sultanitia : Copilaría! Da, eram odata, pe când me aflam acasa; dar timpul acela al întunericului a trecut. M'am deşteptatu, m'am civilisatu, căci am fost în lumea culta.

Strungariu : Pecatu cá n'ai remasu acolo pentru totu-de una.

Sultanitia : A trebuitu sè vinu. Am aice o misiune providentiala.

Dimbovitianu : (Lui Strungariu.) Ce modestia! (Cătra Sultanitia) Si care este misiunea dtale?

Sultanitia : Sè regenerezu tîer'a acést'a.

Dimbovitianu : Si cum vei îndepliní acést'a?

Sultanitia : Prin emanciparea femeilor.

Smaranda : Bravo!

Dimbovitianu : Mai bine ai emancipá ântâiu pe barbati! . . .

Smaranda : Ast'a nu se póte.

Dimbovitianu : (Socii sale.) Ai dreptate. Ast'a nu e cu putintia . . . Dar eu trebuie sè me ducu . . . Vii si tu, Smarando?

Smaranda : Ba.

Dimbovitianu : La Apostolescu?

Smaranda : Me ducu . . . Cum sè nu me ducu!? (Eşindu.) Adio, june cavaleru al emancipării femeilor!

Sultanitia : Adio, frumósa dómna!

Dimbovitianu : (Cu sarcasmu lui Strungariu.) Frate Matein, te vom lasá singuru cu fful teu, sè te poti bucurá de elu neconturbatu. (La o parte.) Ce mai ginere o sè amu! (Dimbovitianu si soc'fa sa iesu.)

Strungariu : Si eu trebuie sè me ducu . . . (Cu

ironía.) Îmi pare bine, cá te-am revedîutu . . . Me bucuru . . . (Ese.)

Scen'a VIII.

Sultanitia singura.

Bravo! . . . Primul meu debutu a reeşitu de minune bine! . . . Încá câteva scene de aceste, si-apoi succesul îmi va fi siguru . . . Prin purtarea mea, Dimbovitianu întru atát'a va urí pe Octavianu, pe care îl reprezentu, încátu odata cu capul nu va consimti sè-si marite fiic'a dupa elu . . . Atunce apoi Zoe va puté fi a lui Vasilie . . . Cu ce placere voiu depune atunce mase'a, si cu ce bucuría voiu díce, cá eu nu sîm Octavianu, ci Sultanitia!

(Va urmá.)

IOSIFU VULCANU.

Despartirea.

Ai suride-mi înc'odata,
Căci în tainicu-ti surisu
Totu-de-una mi s'aréta
Ângerii din paradisu.

Mai ochiesce-me odata
Cu cei ochi vioi, senini;
Căci într'ensii mi s'aréta
Ceriul plinu cu dulci lumini.

Mai graiesce-mi înc'odata,
Căci a tale vorbe dulci
Me încânta, me desféta
Si cu ele me seduci.

Oh! mai dá-mi o sarutare
Si-apoi fii cu Dumnedíeu;
Tu te duci în departare.
Eu rămânu cu dorul teu!

IONU TRIPA.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Oh, de ar puté si ea tocmai asiá de usioru desface nodul gordianu?! În ór'a acea când s'ar cununá ea, ar devení libera, nu ar mai stá multu sub potestatea curatorului ei, ar fi stapâna peste avuţi'a ei. Înse unde sè afe unu atare barbatu? În sala erau mai multi, cari pré bucuos s'aru fi cununatu cu ea; înse nici unul nu s'ar supune acelei condiţiuni : sè o parasésca la momentu pentru totu-de-una.

Perdú'a cadîu ultim'a óra.

— Cătu de bine a jucatu Carlscourt, — díse unu ofieru tineru; — cine ar puté crede, când îl vedi astfel, cá starea lui e atátu de încurcata, si cá datoriele lui sînt atátu de enorme, încátu e silitu sè parasésca Anglia? Ce dauna, cá au trecut dílele lui Faust si Mephistopheles, Guido Carlscourt s'ar dá fara îndoiéla pentru dóue-díeci mii pundi puterilor întunecului.

La aceste cuvinte în ánim'a Paulinei se lumina o ideia buna. Guido Carlscourt ar puté-o mântui, sè pri-

mésca jumetate din avuțî'a ei si sè parasésca pentru tota-de-una Anglia.

Nu esistu óre relațiunii în viétia, când ne cuprinde momentanu o nebunîa? Întrég'a fiintia a Paulinei erá în o iritațiune nespusa, representațiunea erá numai asiá dicéndu schinteî'a periculósa. Trebuie precugetámu ast'a nainte de ce am oséndi-o.

Ensasi nu-si putea cscusá pasul nici în venitoriu; ea nu putea cugetá la acea séra nici odata, fára rușine si îngrozire.

Crierii ei ardeau, înaintea ei jocau luminele si multimea de ómeni. Ochii i se atîntira spre Guido Carlscourt cu o privire delirica, si elu se apropiá de ea.

Tóta predilecțiunea, tota compatimirea si tota amici'a ei fácia de elu disparura, ea privi în elu numai necesari'a unéltá spre a-si ajunge scopul.

— Ce-ti lipsesce, dsióra! — o întrebá elu, — înspaiméntatu de fácia ei cea palida.

— Condu-me afára din sala, am sè vorbescu ceva cu dta.

Suprinsu i intinse elu braciul si o conduse în o chiliuta, în care aerul erá fórté greu de mirosul florilor.

Ea ocupá locu si îl privi ageru.

— Dta vrei sè parasesci Anglia? — îl întrebá ea scurtu.

— Da.

— Când?

— Peste trei díle.

— Unde voiesci sè mergi?

— În America.

— Si nu te vei mai rentórcé la Anglia?

— Se póte cá mai multu nu.

— Oh, dta Mr. Carlscourt, ai puté sè me mântuiesci! Elu iti oferu jumetate din avuțî'a mea, déca vei jurá, cá-mi vei pastrá secretul, nu me vei infestá nici odata, si nu vei împartași luméi, cá eu m'am cununatu.

Ea díse aceste cuvinte cu o pripire nedumerita.

Erá ea nebuna? Elu o privi uimitu, cá si când nu ar pricepe întielesul acelor cuvinte.

— Dta nu me pricepi, — díse ea durerosu; — eu nu sîm nebuna, ci voiu fi nebuna, déca nu-mi vei ajutá. Curatorulu meu voiesce a me maritá dupa Lordul Montalien, si eu îl urescu, oh, eu îl urescu, si mai bine moru, decátu sè me maritu dupa elu.

Acum pricepá Guido Carlscourt cursul cugetelor ei.

— Dta voiesci sè díci, cá Sir Hugo te-ar constringe sè te mariti dupa Lordul Montalien?

— Da, si voiesce sè me duca la moșî'a sa Tannen-hof, în acea casa pustia, neconsolavera de lînga malul dela Essex, si a me refiné acolo pâna când me voiu învoi. Elu voiesce sè mi se întémpé cá sociéi sale, si eu vedu numai o cale de scapare.

— Si acea ar fi, sè te mariti dupa altul?

Elu pricepú îndata lucrul; pentru cá astfel de cutezantie i erau placerea viétiei lui.

Elu pricepú pe Paulina si o compatimí.

— Dta, Miss Lisle, voiesci sè te mariti dupa mine?

Elu pronunciá acestu cuvéntu, si ea resuflá mai usioru.

— Déca îmi primesci condițiunile.

— Si cari sînt acele?

— Antâiu: sè primesci jumetate din averea mea; a dóu'a, deobligamentul, cá în óra cununiei, sè me parasesci pentru totu-de-una.

— Prim'a condițiune ar fi usióra, înse a dóu'a, dara totusi spre a-ti ajutá — — —

Pe mésa zacea o biblia ilustrata.

Paulina o deschise.

— Sè juri pe tóte, ce-ti sînt sânte, cá nici odata nu-ti vei estinde dreptul asupra mea, si cá me vei parasí îndata dupa cununia, si sub nici o împregiurare nu vei descoperi secretul meu!

Elu atinse cu buzele acea carte.

— Juru!

Ea oftá adâncu. Sudori reci curgeau de pe fruntea ei, ea cadíu înderetu în fotelu si suspiná.

Guido o privi cu compatimire.

— Si când sè se întémpé?

— Sir Hugo are de cugetu a caletóri în dupa amédi'a ajunului de Craciunu, si fiindu odata acolo, am perdutu tóte.

— Noi trebuie dara sè-l prevenimu. Voiesci sè te cununii în deminétî'a acelei díle? si în care bisericá?

— În nici o bisericá. O astfel de cununia în o bisericá mi s'ar paré o crima.

— Atunci ne luámu refugiul la cununî'a civila. Voiu face necesariile pregatiri, dta vei veni cu mine la primaria, acolo se va redactá actul, noi îl vom subscie, si primariul ne va dechiará consoti în numele legéi. Nu e ninicu mai simplu decátu o astfel de cununia între órele 8 si 12 nainte de amédiadi cu usile deschise, în presintî'a a doi martori, si dta vei parasí odaî'a primarului tocmá asiá de legalu cununata, cá si când te-ar fi cununatu unu episcopu.

— Bine. Camerier'a mea me va însoci, si nemijlocitu dupa cununia voiu dechiará curatorulu meu, cá nu sîm mai multu sub potestatea lui. Dupa câteva óre vei cercetá pe Sir Hugo, si elu iti va raspunde sum'a competentá.

Guido surise usioru.

— Binevoiesce asiá dara dsióra a decide ór'a convenirii nóstre!

— Voiu plecá de acasa la 8 óre diminétî'a.

— Eu te voiu așteptá în coltiul celu mai de aproape cu o trasura. Birjarul va puté figurá cá al doile martoru. Poti sè te încredi în camerier'a dtale?

— Eu credu.

— Si dta iti vei tiné cuvéntul?

Elu se temea, cá ea își va schimbá propusul înca în ultim'a óra, si totusi romanticul aventurile sale deja aprinse fantasî'a sa. Elu nu cugetá la viitoru, lui i se parea momentanu acestu lucru cá o aventura picanta.

— Cum me consideri dta pe mine, déca te îndoiesci? — díse Paulina ofensata.

— Te pricepu, dsióra, periclele rele ceru si mijlóce rele. Dta vis-à-vis de acei doi domni esti neputinciósa, si cununî'a cu mine te va scapá de cununî'a cu fratele meu. Încrede-te în juraméntul meu!

Ea se sculá si plecá adâncu emoționata, si în usia se întélni cu Mrs Galbraith, care pe ambii i privi mánioasa.

— Nu ai tu nici o considerațiune pentru renumele teu celu bunu, Paulino? — o dojeni ea, când plecara, — eu afiu necuviinciósa o astfel departare. Este timpul sè mergemu acasa.

— Acea voiescu si eu, Mrs Galbraith.

Si dupa dóne óre erá Paulina Lisle în chilî'a ei — o mirésa rara, care în diminétî'a urmatóre avea sè se cunune cu Guido; si totusi nu voiea sè fia nici oda-ta soci'a lui.

(Va urmá.)

Calindarul septemănei.

Dumin.	11	23	F. pacat. lui Adam las. brânze.
Luni	12	24	s. p. Melețiu, c. p. Antoniu.
Marti	13	25	cc. pp. Martinian, Eulogiu.
Mercuri	14	26	cc. pp. Ausențiu, Maron, Avramu.
Joi	15	27	s. ap. Onisim, c. p. Euseviu.
Vineri	16	28	ss. mm. Pamfil, Valent, Seleuciū.
Samb.	17	1	s. m. m. Teodor Tiron, împ. Marcian.

Balul român din Viena.

— 17 fauru.

Stimate Domnule Redactoru! Cu sufletu plinu de o sfânta mândria națională ve seriu aceste șire, cari seiu bine, nu sânt decâtu o amarita umbra a realității!

În 15 l. c. a avutu locu aici balul societății noastre „Românîa Juna“, în „Grand Hotel“, unul din cele mai splendide locale a capitalei.

Pregatiri mari s'au facutu din partea tinerimei române înca dela începutul anului scolasticu. Unu comitetu abilu si imposantu în numeru că si în esperinție, sub conducerea dlui drd Blasianu, a luatu asupra si destinul acestei festivități. Căci nu e usioru a egală în Viena unu balu, pâna acuma cu unu modestu renume, unor baluri de elita, ce de multi ani si-au asecurat succesul lor. Inimele noastre erau îngrigiate, pe lângă toti pașii energiosi, ce s'au fost luatu.

Grația! împregiurărilor fericite înse, croite de ostile, lir'a si diplomaț'a româna, astadi putem si noi sê tramitemu patriei si parintilor nostri vestea unui mare succesu a fiilor lor.

Voiu tacê tôte pregatirile si mesurile energice ce au premeru acestui balu!

Noue ore din sêra sună în turnurile capitalei, când tinerimea româna serbatoresce întră în sal'a balului. Câte-va momente si bucur'a ori desamagirea eră sê cuprinda inimele lor.

Sal'a eră grandioasa că numele ce-lu pörta. În frunte o tribuna dragalasia pentru ilustrele noastre patronese, aretă locul Parcelor. Lustrele respândiau o lumina orbitore pe ornamentele din giuru.

Toti erau palidi că omul când se aștepta la unu momentu decisivu, o cumplita lupta sufletesca se cetia pe faci'a fia-caruia, căci reputațiunea si succesul materialu, eră în voi'a cătorva momente! Când unu laqueu aduce marea fama, că Alteti'a sa archiducele Albrecht ne va onorá în asta sêra cu înalt'a sa presentia. Bucuri'a ast'a de ce sê cercu a o micsiorá prin cuvinte?

O ora înca si sal'a presentá ochilor unu adevratu Olimpu. Ângerasi cu ochi si peru negru, orientale în sufletul si esteriorul lor, faceau grațioase promenade dealungul salonului. Tribun'a din frunte acum nu mai eră góla, ea eră mândra de grațiile, toaletele si persónele celor ce le ocupá.

Orchestra sub talentele dlui conducatoru Ziehrer, întoná prim'a Polonaisa, atunci dnele patronese, conduse de comitetu, facura o mica promenada împregiuru si dupa dênsele totu publicul, care acuma eră imposantu peste sperantie.

Apoi dupa o mititica pauza valsul înșirá la dansu parechi june cari cá vise din dñori lasau sê jóce lumin'a în lustrul ochilor, toaletelor si a gemmelor lor. Eră ce-va pictorescu!

Díce ore sunasera, publicul eră înșiratu la unu Quadrilu. Talie svelte siovaian la sunetul orchestrului cá fire de trestia la adierea unui zefirasiu. Totul parea o fantasia! Ori cine la acestu aspectu tresarindu ar fi dísu: „Dómne! de ce nu sîm poetu?!“

Totul eră sub impresiunile, ce stêrnesc primul Quadrilu, toti uitara temerile de mai înainte si în voi'a valului ce i ducea, aru fi voitu fia-care sê nu se mai oprésca; când orchestra cá prin minune se opresce, apoi începe „Imnul poporalu“, publicul instinctive formá unu spalier si acompianiatu de doi adjutanti din statul majoru, întră Alteti'a sa archiducele Albrecht. Eră unu momentu solemn acest'a! Cu unu mersu maiestosu, adevratu militarescu trecu dealungul salonului spre tronul ce-i eră destinatu; toti se plecau cu respectu; atunci ț'i s'ar fi parutu, că erini mititei si rose dragalasia se pléca înainte a unui stejaru betrânu.

Archiducele nu voi sê siéda pe tronul si a luatu locu între dómnele patronese Trapsia, Filisiano, Dumba si Kanitz, căci dnele Balaceano si Opolzer din cause sanitarie nu ne-au pututu onorá cu presentia.

Cu dnele patronese a conversatu Alteti'a sa multu timp si tare vioiu, a întrebatu de multe alte dame frumoase, ce dansau.

Di presiedinte Blasianu a multjumitu marelui óspe în numele tinerimei române pentru înalt'a atentiune.

Îndata dupa acea ni se anuncia sosirea Esc. Sale cancelariul Austro-Ungariei c. Andrassy, carele cu unu aeru adevratu cavalerescu trecu înainte prin sala, nu peste multu sosi si Escelenti'a sa dl ministru baronul Hoffmann.

O caldura conversare în limb'a francesă a decursu între escelentiile sale contele Andrassy, baronul Hoffmann, ambasadorul României Balaceano, deputatul Dumba si Rus.

Alteti'a sa archiducele Albrecht cu diferite ocasiuni s'a esprimitu tare magulitoru faci'a de balul român si de națiune în genere. Iéta ce díse: „Dlor! nu mi-am închipuitu balul românescu asiá splendidu!“ De alta-data díse: „Am avutu ocaziune a cunóse si a aprecia eroismul ostasiului român si credința națiunii românesci faci'a de tronul Majestății Sale!“

Iéta! ce díce fói'a germană „Tagblatt“ despre atentiunea înaltului óspe faci'a de balul românescu: „Unu lustru cu totul deosebitu si interese cu totul politice a câștigatu balul naționalu românescu prin presentia archiducelui Albrecht, care cam la 10 si jumetate ore, primitu de imnul poporalu a aparutu în sala, unde petrecu mai o óra. Peste totu nu e o simpla conjectura déca presentia înaltului óspe are o însemnătate plina de prospecte pentru o apropiare între Austri'a si Români'a!“

Alteti'a sa a donatu fondului balului sum'a de 50 fl.

Afara de cei înșirati, mai amintescu si pe escelentiile lor contele Victoru Wimpfen cu stimat'a-i socia si cu dragalasi'a dsale fiica. Ambasadorul turcescu Mirhan Efendi, secretariul ambasadei nordamericane Mr. Delaplayne, baronul Thurn-Taxis, cont. Ladislau Károlyi, directorul arsenalului general de artileria Tiller, contele Zichy, contele Stefanu Wenckheim, principele Paul Wrede, contele Franciscu Montecuculi, baronul Wertheim, consulul Persiei, deputatul Foregger, capellanul militar român Popoviciu si alti mari demnitari ai societății înalte sânt totu atâte petri scumpe în cunun'a balului nostru.

Cá sê ne întorcemu iera la dansu, nu potu sê nu împartesiescu publicului român marinim'a ce si-a

aretatu-o dl conducatoru al orchestrului fația de Societatea noastră! Dl Ziehrer a compus cu această ocaziune frumosul Quadrille „Steu'a României“ din doine si hore, culesse de pe văile si muntii pamântului românesc. L'a dedicatu patroneselor balului român. Asemenea dl Wiest a compus valsul „România Juna“ dedicatu societății noastre. Ambele s'au jucatu cu o destinsa placere.

Cu unu talentu specialisticu a sciutu dl profesor de dansu Rabensteiner arangia cotilionul astfel încatu toaletele dragalasielor dansatore prezentau tricolorul românesc. Toaletele rosa de o parte, cele vânete de alt'a si cele galbine si albe de alt'a. Pareu ca e unu stindardu tricolor naționalu compus din ângeri.

Toaletele au fost splendide, metas'a si atlasul areta nobletia publicului la acestu balu.

Pâna demintra la 5 ore a duratu balul si în elu vioiciunea. Unu suveniru neuitatu a lasatu acest'a festivitate în inimile noastre. Ea a documentatu lumea, ca Românu pe ori ce terenu e capabilu a câstiga stim'a si respectul ori cui!

Sunt trei zile trecute deja de când regretamu trecerea acelei nopti fericite, dar fia-care dice ca o vede înca înainte ochilor. Trece-vor multi ani si ea va remane totu neuitatu în sufletul nostru. Deie ceriul ca astfel se se mai recreze înca inimile românesci, căci destul amu si dormitu necunoscuti!

Spriginiti, o! parinti si patria româna, pe fiii vostrii, căci ei sunt demni de voi! **SILVIO.**

Balul de „șapte varmeghii.“

— Aradu în 13 fauru. —

„Jeder Vergleich hinkt.“

Se pare a fi fost scrisu în cartea evenimentelor, ca în anul 1879 unu principe, „printiul Carneval“ se si porțe conductul triumfalu cu rara gloria si în fația lunei uimita prin salonele românesci.

La 12 fauru tinerimea româna din Budapesta înrolata sub flamur'a sa, reporta o victoria demna de invidiarea strainilor. Dela Budapesta Altet'a sa se grabi într'o resuflare a ajunge la Arad, unde, stabilindu-si cartirul generalu, alta zi în 13 fauru numai decatu si începù lupt'a contra puterilor asociate ale „urîtului“, „grigei“ si „necazurilor.“ Terenu de lupta, ca celu mai potrivit conformu tacticei si strategiei generalilor sei — se designa în sala „Crucea alba.“

Cu o septemâna mai înainte de diu'a, resp. sér'a memorabila, în tôte serile undulâ multimea pe piati'a principala, ca se vedea în esopite armatur'a si ecuipirul amazonelor ce se preparau la lupt'a înfocata.

Sér'a memorabila sosi. Începutul atacului era se se faca cónformu ordului de batalia la 8 ore. Statul major astfel a ordonatu, dar fiindu ca avea d'a face cu o armata voluntaria, nedisciplinata, rigorea militara trebui se se mai moia. Abia la 9 ore era adunata o mica trupa, care totusi fu destula pentru a servi de avangarda. Acesta numai decatu si intrâ în lupta, fiindu spriginita totu mereu de noue si noue trupe cari viniau într'ajutoru. La 10 ore lupt'a se încingea pe tôte raionurile cu o rara animositate, cu admirabila tenacitate. Cutezant'a soldatilor era atâtu de mare, încatu fia-care se încumeta a face asaltu la câte o reduta. Si e de prisos a dice, ceea ce de sine se întielege, ca redutele una dupa alta tôte se predara vizirilor români.

Pentru cei ce n'au luat parte nici ofensiva seu defensiva, nici macar spectativa la lupt'a din Arad,

însemnâmu aci, ca tôte atacurile s'au facutu la sunetul orchestrului musicalu, dar dupa tacticele mai multor popore si naționalitati. Asia de exemplu primul atacu s'a executatu dupa tactic'a „Ardelona“ cu o puçina modificatiune „Aradana.“ Apoi s'a pusu la proba si tactic'a nemtiésca „valu.“ Asemenea si cea francesu, unde lupta câte patru într'o grupa, de aceea se si numesc „Quadrille.“ Modul de lupta polonca „polca“, lupt'a în doue mari colone a românilor „Roman'a“, apoi tactic'a ungurilor iute ca pipare'a lor ce porța numele „csárdás“, tactic'a sêrbésca „Collo“ în fine atacul generalu executatu dupa tactic'a „Cotillon.“ Tôte aceste se pusera în aplicare, si lupt'a — admirabilu lucru — ori dupa care metodu si tactica, avu totu acelasi resultatu, învingerea!

La acesta lupta grandioasa au asistotu corpul oficerilor de cavaleria si infanteria din garnison'a locala. În frunte cu generariul cavaleru de Prohaska comandantele fortareției din Arad si cu mai mult oficieri de statu. Acestia asistara numai ca spectatori unu timpu ore-care, pâna ce în fine nu mai putura resiste entusiasmului provocatu de bravur'a soldatilor nostri, si rapiti de acestu entusiasm, dar mai vartos de frumsetia si învapairia combatentelor amazone. Întrara si ei în lupta sub stindardul principelui Carneval românesc, care precum diceau ei stâ în relațiuni amicale cu statul Austro-magiaru.

Esc. sa domnul generalu lupta umeru la umeru, mâna în mâna, bratiu de bratiu cu una din cele mai plapânde amazone din tabera; este de însemnatu înse ca, pôte din simpatia francesu, elu a luat parte activa numai la celu d'ântâiu asaltu în colone ce porța numele „cadrilu.“

Dar ce este mai naturalu decatu curiositatea d'a vedé o atare campania din o perspectiva înalta? Spre acestu scopu se aflâ unu punctu mai aredicatu pe terenu de lupta, care înse cade afara de lini'a focurilor. Acestu punctu e „galeria“ unde de asta-data numai invitatii aveau locu. Ce galeria minunata a fost ast'a! Amazone si cadete, în limba laica numite „pupi de rose“, pe cari numai în manevre mai mici de eseriçiu le poti vedé, priviau cu unu nobilu îndemnu si doru de emulatiune, si nu cu puçina invidia la laurii ce culegu seniorele esite deja din școl'a de amazone. Jocul celu vioiu, însufletirea ce se reflectâ din armatur'a lor naturala, din care aruncau sageti invidiose în aren'a luptei — promitu, ca principele Carneval pe anul viitoru are se recrutedie cele mai neresistibile combatente!

Corpul sanitaru s'a îngrigitu de ambulantiu sufcienta, a carei feciori cu insignele „cocarda rosia“, „caciula si catrintia alba“ si „servieta alba“ umblau neviolabili printre combatenti pentru alinarea suferintielor si a fatigielor celor eshauriati. (Sè fia cadîtu cineva, n'avemu scire!)

Episodele mai însemnate din sér'a asta memorabila înca mi-le-am notatu.

Când s'a datu signalu la lupta în colone si orchestrul a întonatu cadrilul român „Unu buchetu“ de dn'a Maria Nicora, combatentii au eruptu în hurra! se traiésca! si aplause frenetice; tôte privirile erau îndreptate spre galeria unde se aflâ compositorea. Cam la 60 de parchi au compus acestu colonu.

Lupt'a cea mare, asaltul generalu, întinsu pe tôte raionurile numitu „Cotillon“ abia la 3 ore dupa mediu de nopte s'a pututu începe. Pornirea înse a fost grandioasa. Dupa ce curcanii alaturea cu amazonele lor s'au însiratu în o imposanta falanga, orchestrul întonâ „Mersul Plevna“; combatentii cu parchi'a, în pasi

mesurati, scripă cupa comanda încungiurara terenul, făcându o excursiune de recognosceare.

Apoi se pornira luptele în falange mai mici de câte 6, 12, 20 de parchi, dupa cele mai moderne metode, dintre cari amintim unele naționale, că „rapierea Sabinelor de către soldatii români“, „taiarea malaiului“ etc. Cătra fine urmă împărțirea trofeelor și jauire libera. Pentru distingerea soldatilor în bravura s'au împărțitu orduri: „Prințipele Carneval român în Arad.“ Statul major a pus la discrețiunea fia-carei amazone unu anumitu numeru de orduri, pentru că dênsele sè decoreze pe cei mai bravi luptatori. În câteva minute aren'a luptei eră plina de totu atâția curcani și dorobanti decorati à la Ionu Grigorie; se începura acuma reclamările pentru distingerea amazoneilor, fiacare voiã sè-si distinga amazona, și pe altele. Statul generalilor prevediuse ast'a și deci esmise avise tiparite cari sunau: „Cine cere nu pere . . .!“ 3 buchete. Balu român Aradu 1879. — Toti cerura, toti capetara. (Tocmai ca la împărțirea ordului de dame „Elisabeta.“)

Remâne acuma că sè facu consemnarea amazoneilor din legiunea cea mai mândra, brava și distinsa dupa alfabetu.

Dnele: Anna Antonescu (Bocsia), Eugenia Bogdanu, Doje, Silvia Feieru (B. Ineu), Ghibu, Marienescu (Lipova), Letiția Oncu, Opreanu, Ecaterina Paguba, ved. Papp, Popoviciu (Guda), ved. Emilia Serbu (Comlosiu), Aloisia Sida (Șiria), Elisa Stanescu, Ecaterina Sucu (B. Comlosiu), etc. Domisiórele: surori Adamoviciu, Ardeleanu, Rea Silvia Bocsianu (Curticiu), Silvia Bogdanu (B. Comlosiu), Bugariu (Giula), Cernetu (Moravítia), Fabia Damsia (Seciani), Dogariu, Olga Efticiu (Pecica), Gruiciu (Bocsigu), Olga Istvanescu (Secusigiu), Ida Mladinu (Macea), Moldovanu (Comlosiu), Onu (Belosintiu), Radneanu (2 surori din Curticiu), Sidonia Sechesianu (Șiria), Maria și Elena Sierbanu (2 surori din B. Comlosiu), Talosiu (Josasielu), Silvia Tamasdanu (Curticiu), Triposiu etc.

Afara de aceste seducătoare amazone, cari au luat u cea mai activa parte în lupt'a desfetătoare, au mai fost multe altele pe cari n'avemu onóre a le cunoște. Dar sè nu uitãmu de aceea gard'a frumoșã care a formatu cordonul, pe care nu erã iertatu sè-l tréca soldatii nevrednici de ficele amazone, este „gard'a de dame“, pleiad'a amazoneilor matrónë, totu atâtea combatente emerite.

La 6 óre dimineti'a dupa ce lupt'a s'a terminatu cu nimicirea totala și cu fug'a rușinosa a armatelor aliate „uritul“, „grigea“ și „necazul“ și dupa ce fiacare amazona a învinsu și cuceritu, a întratu cea mai mare disordine în tabera. Au începutu toti a se împrasciã ducându cu sine trofeele cucerite și lasându pe aren'a luptei numai resturi de armatura și echipatu.

GEORGITIA,

correspondentu de resboiu.

Balul român din Gherla.

— 14 febr. st. n.

Petrecerea arangiata prin Români de aici în noptea de 9—10 a lunei curente ne dedù cu o dovêda mai multu, cumca Românul — numai sè voiésca — este capabilu de ori-ce fapta mare și stralucita, și că elu atãtu în lueru câtu și în petrecere nu stã înderetrul națiunilor conlocuitoare.

De-acusi vor fi 11 ani — cândse tinù aici unenarea generala a „Asociațiunii transilvane“ — Români din Gherla n'au pré datu semne de viétia naționala, afara dóra de unele opuri edate prin barbati zelesi de înaintarea culturaria a națiunii lor și unele organe de publicitate înfiintate cu risicul stării materiale și a libertãtii personale a redactorului lor. Acuma înse, multãmita nisuintiilor de sufocare a spiritului naționalu, Români de aici începutu a se desface din fasiile indiferentismului și a letargiei, — dându semne de viétia naționala. Că unu semnu în privint'a acest'a a românilor de aici, sântemu fericitu a înregistrã cu asta ocasiune unele mominte mai însemnate ale balului român arangiatu aici, carele atãtu prin splendóra, câtu și prin vialitatea sa, ne faci sè uitãmu baremi pe câteva mominte amaraciunile și luptele vietii, de cari mai alesu noi români dieu! avemu buna parte.

Acestu balu se începutu la 8 óre sér'a, și în demineti'a dílei urmatóre, când aurulu sóre își reflectã splendidele sale radie în ferestrele redutului, durã înca cu nespusa jovialitate. Din momintele mai interesante ale acestui stralucitu balu puru naționalu însemnu urmatórele:

La óra 11, orchestr'a prima orasiénésca începe mersul „Drumu bunu“. Publicul aștepta cu nerabdare. Când de odata ce sè vedi? 11 tineri svelti și cá trasi prin anelu, entusiasmata și veseli pasiescu cu unu tactu demnu de admiratu și în ordulu celu mai bunu întra în sala de dansu. Costumul lor calusierescu erã fórte frumosu. — întrunindu treicolórele naționale române! ier caculele fia-caruia erau înfrumsetiate cu péna verde de bradu. Nu se póte descrie impresiunea ce o facura asupra publicului atãtu român, câtu si neromân. Privirile tuturor erau îndreptate asupra acestor vultani de munte, cari cu o tîntire chiara așteptau primul semnal al vetavului. Orchestra începutu cu „mersul“ și începutu jocul „Calusierului“. Junii începura a saltã cu mare desteritate; dupa tóta figur'a urmara din partea publicului numerosu mai neînterupte aplaudãri și strigãri de „sè traiésca!“ „vivat!“ și „éljen!“ Terminându-se și figur'a ultima, vetavul dedù semnalul de pornitu; toti se pusera în ordine cá la începutu și astfel pornira ierãsi cu mare tactu acompaniatu de mersul „Vitezului Mihaiu.“ Noi cu totii remaseramu uimiti și frapati, admirându frumseti'a și romanticitatea „Calusierului“ și desteritatea cu care acest'a fu esecutatu.

Dupa pausa, la cererea unanima, acestu saltu se repetã, cu care ocasiune vultanii nostrii ierãsi secerara cele mai viue aplause; iera publicul remase pré multãmitu, cà vedù acestu saltu, carele pe la noi e rar u cá unu metoru.

Meritul acestui splendidu reușitu e a se atribui dlui profesoru Vasiliu Sucu, carele nu crutiã nici o ostenéla, întru învetiarea prin resp. tineri, a acestui saltu. Iera tinerii, cari s'au distinsu întru acestu saltu sânt urmatorii: Const. Popu (conducatoru-vetavu), Michael Bobisiu, Paulu Hangea, I. Constantinu, Ios. Popu, Leone Popu, I. Lazaru, Demetrie Nechiti, Ales. Popu, Vas. Popu, Ioanu Stefanutu.

Afara de „Calusieriu“ se dansara și alte jocuri naționale, adeca: „Romana“, „Ardeleana“, „Hatiegana“ etc.

Arangiarea acestei petreceri naționale a avutu în genere unu reușitu splendidu; onóre și lauda Ddnilor membrii arangiatori, ale caroru pepturi erau decorate cu cocarde tricolóre, cari ne revocau în memoria timpii cei de gloria strabuna, când acestu tricoloru fãlfaia asupra inimicilor învinsi și umiliti! Membrii aranga-

tori au fost Ddñii : Andreiu Antonu, preside, Iosifu Popu sen. cassariu, Grigoriu Stetiu, Vas. Suci, Macaveiu Popu, I. Popu Sapiianul, Ios. Popu jun., Grig. Baldi, Georgiu Lazaru, Martinu Cămpianu, T. Cămpianu, V. Copindeanu.

Patron'a prima a balului a fost dn'a Cecilia Budu n. Sabo, a două dn'a Maria Porde n. Lupu.

On. cetitóre vor fi curiose a sci, ba me vor chiar întrebá : Cine a fost regin'a balului ? Cu asta ocaziune e unu lucru fórte greu a dá respunsu. Tóte damele au fost îmbracate simplu, dar cu celu mai alesu gustu. Totusi déca vom cercá cu microscopul, vom gasi unele dame, cari au escelatu mai multu. Asiá d. e. putemu aminti pe dnele : Ludovica Borgovanu n. Antonu, Elena Popu n. Redeanu ; si domnişorele : Maria Pavelu, Maria Demianu, Borhala Lengyel, Ludovica Huza, Emilia si Cornelia Lupu, Cornelia Indre, Emilia Hochmall, Ana Onciu, Ana Matasiovsky si altele, cari tóte s'au distinsu atátu prin desteritatea în jocu, câtu si prin gustul ce au avutu la alegerea toaletei.

Venitul curatu — carele se si înmanuá curatorimei bisericeii române din Candi'a Gherlei, în al cărei favoru se si arangiá balul — subtragându-se număróse spese avute, e 144 fl. 88 cr. v. a.

Peste pretiul întrării au contribuitu : Dn'a Cecilia Budu n. Sabo 20 fl. v. a., redacţiunea „Amicului Familiei“ 1 rubla, 3 lei si 50 bani (schimbati cu 4 fl. în hârtia,) dl Simeonu Moldovan 4 fl., dl Laz. Huza 3 fl., dl Dionisiu Péterfy 1 fl., dl Franciscu Gajzágó 1 fl., dl Paulu Czobel 1 fl., dn'a I. Luca Turcsa sen. 1 fl., dl Nicolau Voith 1 fl., dl Mihailu Kovács 1 fl., dl Gavriil Györfy 50 cr., dl Teodoru Popu 20 cr., dl Ioanu Olteanu 2 fl. v. a. Atátu Dd. contribuenti, câtu si on. publicu ce au onoratu cu presinti'a lor acést'a petrecere naţionala sânt demni de multiamita din partea comunităţii bisericesci locale. I. POPU S.

E d i s o n.

În timpul din urma s'au facutu mai multe invenţiuni de mare însemnatate, între tóte înse cea mai importanta pare a fi inventarea luminei electrice, căci întrebuintându-se pentru iluminarea stradelor, acésta va avé folosul celu mai practic.

Autorul acestei invenţiuni este unu tineru de 31 ani din America, cu numele *Edison*, al cărui portretu îl publicămu în nr. presinte.

Edison e fiul unor parinti saraci, carele înse deja s'a îmbogatitu din invenţiunile sale, al căror numertu se urca pân'acuma la 80.

Între tóte invenţiunile sale cele mai renumite sânt : telefonul, fonograful, aerofonul si acuma — lumina electrica. I. H.

Biserica si scóla.

Episcopul din Oradea-mare se va denumi în curéndu. Încátu persón'a alésa, precum scimu noi, nu s'a adusu înca deciziune finala. Diuarele unguresci înse spunu, că la Orade se va translocá Pr. SS. episcopul din Gherla, iéra la Gherla se va denumi canonicul oradanu dr. Ioanu Szabó ; dl Iustinu Popfiu va primi unu postu mai înaltu la ministeriu. Publicămu cu tóta rezerv'a aceste.

✓ **Pr. SS. Ioanu Meşianu**, episcopul Aradului, a îndreptatu unu cercularu cătra preotimea din dieces'a sa, invitându-o să contribuiesca la înmulţirea fondului

preotiescu pentru ajutorirea si dotarea preotilor diecesei numite. Acestu fondu s'a înfiintiatu în junie 1877, si pâna la finea 1878, s'a urcatu aprópe la 20,000 fl. din care pân'acuma s'a ajutoratu mai multu de 60 preoti lipsiti si preotese veduve, cu câte 50 fl. si mai bine pe anu. Fondul acesta, dupa ce va cresce mai mare, este menitu să ajute, si chiar să doteze pe toti preotii din diecesa.

✓ **Gimnasiul din Beiusiu** a capetatu unu donu preçiosu. Unu proprietaru de acolo, Ioanu Popu, murindu înca în anul trecut, a lasatu gimnasiului cas'a sa cu gradiua si paméntu aratoru de 12 cubele, aceste tóte se pretiuescu la 6000 fl. Elu a mai lasatu seminariului gr. c. din Orade, unde a fost crescutu, 1000 fl. bisericeii gr. or. din Beiusiu 150 fl., facéndu si alte dispoziţiuni filantropice. Repausatul a fost unul din aceia pe cari episcopul Vulcanu i-a adusu în dominiul Beiusiului ; dar singurul între toti acestia, carele a ramasu românau.

Ce e nou ?

✓ **Primirea deputaţiunii**, care a fost la Viena în caus'a întroducerii limbei unguresci în scólele populare, s'a facutu la Sibiu cu pompa. Trenul — ni se scrie de acolo — sosi la 18 l. c. la órele 9 1/2 deminétia, pe când tóta inteligenti'a din locu si giuru, dimpreuna cu unu banderiu de peste 200 calareti, se aduná la gara întru întimpinare. De acolo, dupa cuvéntul de felicitare, tînutu de dl Hania, între vivate entusiastice, totu publicul petrecu deputaţiunea (Esc. S. mitropolitul Miron Romanu, archimandritul Popea si deputatul Cosma) pâna la resiedinti'a mitropolitana. La 12 óre deputaţiunea fu salutata, prin graiul dlui George Baritiu, de întreg'a inteligentiia si totu poporul adunatu. Sér'a se tînu unu conductu de facti grandiosu, cu care ocaziune vorbi dl dr. Hodosiu. Si din Caransebesiu primimu scirea, că Pré SS. parintele episcopu Popasu a fost primitu cu mari ovaţiuni atátu la Lugosiu, câtu si la Caransebesiu.

Dela curtea romána. Domnitorul si principele Waldeck au fost la vênátóre la moşia Clejaniu a majorului Misiu Athanasieviciu. — **Dómn'a** si principes'a Paulina de Waldeck au asistatu la concertul datu în salónele pictorului Aman. — **Principele Waldeck** iérasu a mersu cu Domnitorul la cercul militar, unde a ascultat conferinti'a tînutu de dl colonelul G. Slaniceanu asupra întrebuintării artileriei în tactic'a moderna.

Balu de curte în Bucuresci. În 1/13 febr. s'a datu la curtea din Bucuresci unu balu splendidu, la care luá parte unu numeru mare de óspeti : ministrii, corpul diplomaticu si consularu, membrii adunárilor legiuitóre si notabilitátele civile si militare. Bogaţ'a si frumseti'a toaletelor au contribuitu spre a face din acésta serbare un'a din cele mai stralucite. Pe la órele 10 si jumetate Domnul si Dómn'a, împreuna cu principele de Waldeck si principes'a Paulina, au intratu în salóne si au luat parte la dantiuri, întretinéndu-se în totu timpul cu dómnelle si dnii presenti. La 1 óra, aprópe 800 persóne au luat parte la supeul pregatitu în sal'a cea mare de pránditu. Dupa supeul, dantiurile au reneputu si s'au prelungitu pâna la órele 5 si jumetate, când s'a terminatu cotilionul.

Unu balu splendidu s'a datu în 7 febr. st. n. la Bucuresci în salónele dlui Grigorie C. Sutz. Domnul si Dómn'a cu principele domnitoru de Waldeck si princess'a Paulina au asistatu la acestu balu. Sosindu la órele 11, Altetiile Lor au statu pâna la 3 din nópte.

Rectificare. Spectate Domnule Redactoru! Relativu la nota Sp. Domniei Vostre din „Familia“ nr. 9 pag. 67 cumca: „Pré Ssa episcopul Pavelu trebui se rentorea din Budapesta, unde se aflá, la Gherla — atunci când ceialalti Prelati bisericesci gr. cat. mergeau la Viena. — am se reflectediú, nu pentru publicare în jurnalul, ci numai pentru notiia privata,*) dupa ce póte sânteti reu înformati, cumca: când au mersu Prelatii nostrii la Viena, Ill. Sa episcopul Pavelu nu erá în Budapesta, si când erá acolo, n'a avutu cunoscentia receruta despre statul lucrului, ci numai deca a ajunsu în Gherla. s'a pututu informá din scrisorile si provocatiunile aici aflate, despre actiunea suscepta, atunci, adeca când deja erá imposibilitate fisica de a ajunge la locul destinat, cá se însotiesca pe ceialalti Prelati. De altmintrea cumca la actul memoratu si noi amu luat parte, asiá precum ni-au concesu giurstarile, credu mai târziu veti fi deplinu informati. Pe lângá spresiunea etc. Gherla la 18 fauru 1879. Titu Budu v.-not. cons.

Lini'a ferata Brasïovu-Timisïu, precum scrie „Observatorul“, a ajunsu a fi în stare de a se puté deschide circulaþiunea pe ea. Acésta s'a constatatú în 29 januaru a. c. din partea inspectorului generalu al drumurilor de feru reg. ung. dl Bukovits. Numitul inspectoru, precum si toti membrii comisiunii esaminateore au remasu, se dice, pe deplinu multiamiti cu constructiunea, constatându numai vr'o câteva lipsuri mici. Fiindu si lini'a Ploiesci-Câmpina înca de mai multu timp gata, remâne acuma numai de a se gati lini'a dela Timisïu pâna la Câmpina, ceea ce se spera a se face înca în tomn'a anulu acestuia, pentru cá juncþiunea pe la Predélu se fia o fapta împlinita.

× **Cei 51 functionari románi dela lini'a ferata Lemberg-Cernauti-Iasi,** cari fusesera înlaturati cu oca siunea bugetului esplotării acelei linii pe anul curinte, au fost reîntegrati în functiunile lor, dupa impunerea guvernulu român.

Armata printului de Monaco. Jurnalele anunca, cá printul domnitoru din Monaco a pusu în capul gardei sale de onóre pe unu oficieru superioru francesu dl colonel Mercier de Sainte-Croix. Ni s'a parutu interesantu, în acésta privintia, de a cunosce efectivul trupelor ce compunu mic'a armata a principatulu. Acésta armata se compune din: 1 colonelu, 1 siefu de batalionu, 1 capitanu, 1 locotenentu, 5 sub-ofitieri si 63 soldati.

Din Lipova ni se scrie, cá socia unui comerciantu de acolo a cerutu esecutiune în contra barbatulu seu, si a poftitu se se închida preval'a aceluia.

Chladon, acestu monstru tineru si raru în analele crimei, despre care raportasem în nr. 6 al foii noastre, fu condamnatu ðilele trecute la închisóre de 20 ani.

Flamur'a lui Hymen.

Dl Andreiu A. Sienchea, v. not. în Zernesci, la 4/16 l. c. si-a serbatu cunun'a cu domnisióra Ana N. Comsia, fic'a paroculu din Covasna. Cunun'a s'a sêvêrsitu în biseric'a St. Nicolae din Zernesci.

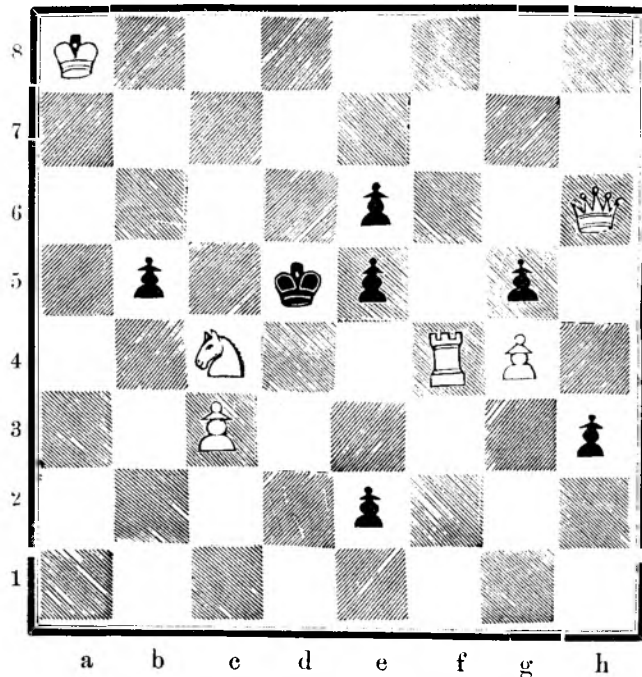
Dl George Micula, teologu absolutu din dieces'a Aradulu, la 9 l. c. a condusu la altaru pe dsióra Iuliana Florescu, fic'a dlui Petru Florescu proprietaru în Arad.

*) Nu întielegemu fras'a acést'a. Notiia s'a facutu în publicitate, deci si rectificarea privece terenul acést'a. Iéta si motivul pentru care publicámu acésta reflexiune. Red

Problema de siacu.

— De A. van Hijcop ten Ham. —

Negru.

Albu.

Albul pléca si la a patr'a trasura ðice matt.

Terminul de deslegare e 5 martiu st. n. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea problemei de siacu din nr. 3:

Albu.

Negru.

1. Rgn.h6—h3	Tf3—fa (a)
2. Rgn.h3—d7	Tf2—f5
3. Rgn.d7—h7	d. pl.
4. F—e5—f4 matt.	

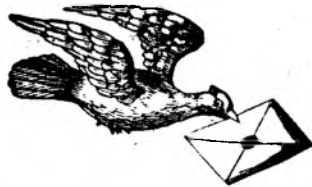
a.

1.	Tf3—g3
2. Rgn.h3—f1†	Te4—e2
3. Rgn.f5—f5†	Te2—e4
4. Rgn.f5—b5 matt.	

Bine au deslegat'o domnii Emiliu Popescu, Ios. Ardeleanu, Nicolae Popovicu, Andreiu Lazin, Grig. Popu, si Alesandru Muresianu.

Premiul p'a câstigatu dl Andreiu Lazin în Paulesci.

Post'a Redactiunii.

Bucuresci. Amu cetit'o. Iéta si o citatiune: „Totu materialul rulantu e detestabilu. Masina e deteriorata!“ Mai vrei si mai multu?

C usiu. Soc. de lect. a jun. gimn. Ne pare reu, cá nu sântemu în positiunea d'a ve împlini cererea. Multiamite pub

lice numai în casuri estreme publicámu.

Cohalmu. S'a publicatu deja.

Berlad. Aseptámu. Dar altii?

Cernavoda. Multiamita. Cátu mai curêndu. Ve vom scrie si epistola particularia.

Iasi. Nu mai avemu decâtu un'a.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru: **IOSIFU VULCANU.**